

RUDNICKI ADAM (1890-1930)

Urodził się 4 grudnia 1890 roku w Grabonogu jako syn Franciszka i Heleny z domu Fabianowskiej. Od 1902 roku uczył się w gimnazjum Fryderyka Wilhelma w Poznaniu, które opuścił po siódmej klasie, aby poświęcić się farmacji. Zawodu aptekarskiego uczył się u Władysława Kurzaja w Bydgoszczy i u Wincentego Wąsowicza w Inowrocławiu. W marcu 1914 roku w Weimarze zdał egzamin pomocnikowski. W październiku 1914 roku zmobilizowany został do wojska niemieckiego. Zwolniony po dwóch miesiącach służby, podjął pracę w aptece Fritza Bocka w Strzałkowie. W październiku 1915 roku powołany ponownie do wojska. Przeszkolenie przechodził w Nowej Soli (Neusalz), a następnie w Składnicy Sanitarnej w Poznaniu.

W 1916 roku pracował w aptece dr. Hofmanna w Złotej Górze. W maju 1918 roku opuścił aptekę i rozpoczął studia farmaceutyczne we Wrocławiu, ukończone na Uniwersytecie Poznańskim 15 listopada 1919 roku. Po otrzymaniu dyplomu podjął pracę w aptece „Pod Orłem” u Gantkowskiego w Gnieźnie. W kwietniu 1920 roku jako ochotnik przyjęty został do Wojska Polskiego (wniosek złożył 22 marca 1920 roku). Po krótkiej służbie w Okręgowej Składnicy Sanitarnej w Poznaniu skierowany do Dowództwa Okręgu Etapowego w Równym, a następnie do Składnicy Sanitarnej II Armii. Na przełomie 1920/1921 pełnił służbę w szpitalu polowym 105 I. Dywizji Litewsko-Białoruskiej, a od marca do maja 1921 roku II Dywizji Legionów. Jako podporucznik pionu sanitarnego w sierpniu 1920 roku uczestniczył w bitwie warszawskiej. Zdemobilizowany 31 grudnia 1921 roku w stopniu podporucznika aptekarza, zatrudniony został w aptece w Chełmnie, następnie zarządzał apteką w Kamieniu, a po poślubieniu Zofii Pilitowskiej właścicielki apteki w Rychtalu, Rynek 57, osiadł w tym mieście.

Zmarł w Rychtalu (wg Ankiety Personalnej CAW w Kępnie) 31 lipca 1930 roku.